

Prof. dr hab. Piotr Jedynak

Ocena osiągnięć Dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego w związku z ubieganiem się o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

1. Formalna podstawa recenzji

Recenzję przygotowano w związku z pismem z dnia 17 maja 2022 roku, informującym o powołaniu mnie na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym Pana Dr inż. Marcina Jana Pigłowskiego (Uchwała Rady Naukowej Wydziału Zarządzania i Nauk o Jakości Uniwersytetu Morskiego z Gdyni z dnia 13 maja 2022 roku).

Odniesienie formalne dla sporządzonej recenzji stanowi Ustawa z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tekst aktualny na czas sporządzania recenzji).

Na wstępie chcę również zaznaczyć, że dokumentacja wniosku została przygotowana w sposób umożliwiający jego ocenę.

2. Podstawowe informacje o Kandydacie do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego

Kandydat w 1999 roku ukończył studia magisterskie w Wyższej Szkole Morskiej w Gdyni. W 2005 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych, w zakresie towaroznawstwa, który został nadany przez Wydział Przedsiębiorczości i Towaroznawstwa tej samej uczelni. Promotorem w przewodzie doktorskim była Pani prof. Maria Rutkowska, a doktorat dotyczył „wykorzystania wskaźników w systemie zarządzania środowiskowego wybranego przedsiębiorstwa przemysłu chemicznego”. Kandydat w tej części dokumentacji, która dotyczy posiadania kompetencji formalnych, podaje liczne, potwierdzone certyfikatami role, powiązane ze znormalizowanymi systemami zarządzania. Wszystkie certyfikaty zostały wydane przez PCBiC. Cała kariera akademicka Kandydata miała i ma miejsce w Uniwersytecie Morskim w Gdyni. Kandydat zajmował bądź zajmuje stanowiska starszego technika, asystenta, starszego wykładowcy oraz adiunkta.

3. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych

Prezentacja i ogólna ocena dorobku

Na łączny (poza cyklem publikacji wskazanym jako główne osiągnięcie naukowe) dorobek publikacyjny Kandydata składa się:

- 55 artykułów naukowych, z czego zdecydowana większość, bo 51, opublikowana po uzyskaniu stopnia naukowego doktora;
- 17 artykułów w materiałach konferencyjnych. Jak wynika z przygotowanej dokumentacji wszystkie spośród nich powstały do roku 2005, w którym Kandydat bronił pracę doktorską;
- udział w przygotowaniu 4 monografii bądź skryptów, z czego 2 pozycje po roku uzyskania stopnia naukowego doktora;
- 8 rozdziałów w monografiach naukowych, z czego 7 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora;
- 3 wystąpienia na międzynarodowych konferencjach naukowych, z czego 2 po uzyskaniu stopnia naukowego doktora.

W ostatnich latach Kandydat publikował głównie w języku angielskim. Kandydat lokował swoje publikacje w różnorodnych czasopismach, często powiązanych z krajowymi uczelniami lub mających charakter sektorowy.

Biorąc pod uwagę wyłącznie ilościowy wymiar wymienionych wyżej pozycji publikacyjnych, należy uznać aktywność Kandydata za wystarczającą. Słabszą stroną Kandydata, na tym etapie oceny dorobku, jest ograniczona liczba wystąpień na konferencjach międzynarodowych.

Obok osiągnięć publikacyjnych Kandydat wskazuje inne formy swojej aktywności w postaci:

- udziału w komitetach organizacyjnych i naukowych konferencji krajowych,
- uczestnictwa w pracach zespołów badawczych realizujących projekty finansowane w drodze konkursów krajowych lub zagranicznych (tu jednak opisana przez Kandydata aktywność jawi się bardziej jako dydaktyczno-szkoleniowa niż naukowo-badawcza),
- odbywania staży w instytucjach naukowych (moja wątpliwość ponownie dotyczy kwalifikacji dokonanej przez Kandydata, który uważa Rafinerię Gdańską za instytucję naukową),
- recenzowania prac zleconych przez zagraniczne czasopisma,
- uczestnictwa w programach europejskich,
- udziału w pracy wewnątrzuczelnianych zespołów badawczych,
- współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym,
- prac eksperckich, a także
- udziału w zespołach eksperckich i konkursowych.

Bibliometryczny wymiar oceny dorobku Kandydatki wypada następująco:

- suma punktów otrzymanych za opublikowane teksty – 673
- liczba cytowań (WoS – 44, Scopus – 39, Google Scholar – 90)
- indeks Hirscha – 5,
- sumaryczny IF dla cyklu publikacji stanowiącego główne osiągnięcie naukowe – 12,798.

Umieszczam, z obowiązku, wyżej wymienione dane w recenzji, jakkolwiek szczególnie informacje o punktacji nie mogą stanowić podstawy oceny dorobku. Natomiast liczba cytowań i indeks Hirscha wypadają przeciętnie, co nie oznacza, że oceniam je krytycznie. IF jest satysfakcjonujący.

Ocena głównego osiągnięcia naukowego

Kandydat, sporządzając wniosek w sprawie nadania stopnia naukowego doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości, wybrał możliwość wskazania jako głównego osiągnięcia naukowego nie monografii ale cyklu powiązanych tematycznie artykułów naukowych. Tego rodzaju wybór jest coraz częściej dokonywany przez osoby aspirujące do uzyskania habilitacji, nie budzi on zatem wątpliwości także w przypadku Kandydata.

Jednak należy wyraźnie podkreślić, że za taką „strategią” Kandydata podążają określone konsekwencje. Przed recenzentem bowiem, oprócz oczywistego obowiązku zapoznania się z publikacjami oraz oceny ich naukowego poziomu, pojawiają się inne, dodatkowe zadania. Niezbędne jest w szczególności stwierdzenie, czy wskazane publikacje rzeczywiście stanowią cykl tekstów powiązanych tematycznie, a także czy dają wystarczającą podstawę do potwierdzenia kompetencji naukowych Kandydata jako dojrzałego badacza, dotyczących: konceptualizacji badań, przeglądu literatury, doboru i stosowania metod badawczych, przeprowadzenia i analizy wyników badań empirycznych a także dyskusji tychże wyników.

Zanim jednak przejdę do omówienia i oceny wskazanego cyklu artykułów, muszę odnieść się do wstępnego wywodu, w którym Kandydat podejmuje próbę ulokowania własnych badań w naukach o zarządzaniu i jakości (str. 10 dokumentu). Kandydat opiera się w tym miejscu na poglądach Salerno-Kochan i innych (2020), chociaż intelektualną podstawą zacytowanych propozycji jest bazowa kategoryzacja subdyscyplin w naukach o zarządzaniu jakości przygotowana pod auspicjami KNOiZ PAN. Wspomniany półstronicowy wywód można streścić w ten sposób, że chociaż w następstwie reformy szkolnictwa wyższego w Polsce utworzono dyscyplinę nauk o zarządzaniu i jakości i chociaż Kandydat wspomina o komplementarności składowych tej dyscypliny, to jednak nauki o jakości wymagają traktowania odrębnego. W rezultacie Kandydat usiłuje pozycjonować swoje zainteresowania w naukach o jakości, nie wyjaśniając ściśle statusu tego określenia. Nieco dyskusyjny jest też proponowany podział nurtów badawczych w ramach nauk o jakości (teoretyczny i praktyczny), a także egzemplifikacje służące ukazaniu tego, co mieści się w nurcie praktycznym. Odniosę się w tym miejscu tylko do jednego z podanych przykładów: systemowego zarządzania jakością.

Po pierwsze – dlaczego w tej problematyce nie można byłoby prowadzić badań naukowych o teorii twórczych aspiracjach. Co więcej – takich prac zarówno krajowych, jak i zagranicznych jest bardzo dużo. Dopełniają one bardziej ogólne ujęcia teoretyczne w naukach i zarządzaniu i jakości. Po drugie – dlaczego systemowe zarządzanie jakością mielibyśmy przypisywać, jak przedstawia to Kandydat, naukom o jakości a nie ogólnie – naukom o zarządzaniu i jakości. Sięgając choćby po najbardziej popularny standard w tej domenie zarządzania, którym jest ISO 9001, stanowiący przecież wzorzec systemowego zarządzania jakością, zauważymy w strukturze jego wymagań takie, które znajdują się bliżej kwestii produktów czy usług (np.

dotyczące przeglądu wymagań, planowania realizacji wyrobu itp.) ale również szereg wymagań związanych ściśle z zarządzaniem, jak choćby kwestie przywództwa, zarządzania ludźmi, zarządzania ryzykiem czy komunikacji. Wskazany przykład, choć oczywiście zaprezentowany ramowo, ilustruje paradoksy, do których mogłoby dochodzić przy „ortodoksyjnym” rozdzielaniu zarządzania od jakości lub jakości od zarządzania.

Podsumowując, uważam, że jeśli już Kandydat musi poszukiwać swojej naukowej tożsamości, to bezpieczniej byłoby operować kategoriami takimi, jak np. subdyscyplina naukowa i zaakceptować fakt, że nauki o zarządzaniu i jakości mają w części charakter stosowany ale przede wszystkim cechuje je interdyscyplinarność i otwartość.

Kandydat pisze na stronie 10 dokumentu, że cykl artykułów stanowiących istotne osiągnięcie naukowe dotyczy Systemu Wczesnego Ostrzegania o Niebezpiecznej Żywności i Paszach, tzw. RASFF. Na podstawie analizy wyводу Kandydata, dotyczącego omówienia cyklu artykułów trudno wywnioskować, jaka jest rzeczywista rola wskazanego systemu w Jego zamierzeniach badawczych. Z treści ukazanych na stronie 10 wynika, że system ten stanowi dla Kandydata źródło danych. Dokonując ogólnej charakterystyki systemu, Kandydat (na stronie 11) wskazuje na jego skuteczność i kluczową rolę w zapewnieniu bezpieczeństwa żywności poprzez przyspieszenie procesów wymiany informacji. Następnie Kandydat omawia, jak funkcjonuje system, w tym szczególnie eksponuje przekazywanie informacji o zagrożeniach. Kandydat wskazuje również na rolę zaufania, jako swego rodzaju wartości spajającej uczestników posługujących się systemem. Kandydat informuje również na stronie 12 o własnym zainteresowaniu analizą powiadomień, które znajdują się w RASFF. Gdyby próbować się doszukać w wywodzie Kandydata jakiejś luki badawczej, to jest ona prawdopodobnie ukazana na str. 12 i dotyczy niedostatków dotyczących raportów, jakie Komisja Europejska publikuje w oparciu o dane w systemie RASFF. Zdaniem Kandydata, fakt, że raporty te bazują na danych obejmujących tylko 1 rok, a sposób prezentacji danych jest uproszczony, skutkuje negatywnie dla ich wartości prognostycznej i zapobiegawczej. Muszę w tym miejscu zaznaczyć, że ujęta przez Kandydata krytyka raportów zawarta w dokumencie wniosku nie jest podparta ani jedną publikacją naukową przygotowaną przez innych autorów.

Kandydat na stronie 13 dokumentu jako cel zgłoszonego przez siebie cyklu artykułów wskazuje „zbadanie podobieństw w powiadomieniach w systemie RASF pomiędzy: kategorią zagrożenia, kategorią produktu, rokiem, krajem pochodzenia, podstawą powiadomienia, typem powiadomienia, statusem dystrybucji, decyzją o ryzyku i podjętymi działaniami (po powiadomieniu)”. Wskazany przez Kandydata dalej zakres analizy odniesiony do poszczególnych artykułów jest już sformułowany w sposób bardziej okrojony. Dalej Kandydat omówił główne ustalenia badawcze dotyczące całego ocenianego cyklu. Ilustracja tych ustaleń objęła: ukazanie kluczowych zmiennych, charakterystykę najczęściej zgłaszanych kategorii zagrożeń. W dalszej kolejności Kandydat omawia problem powiadomień w systemie RASFF, w kontekście wewnątrzunijnego handlu żywnością. Wreszcie Kandydat ustosunkował się do bazy danych systemu RASFF, diagnozując jej zalety i wady. Wnioski z badań dotyczą: źródeł pochodzenia żywności, w odniesieniu do której zgłoszono powiadomienia; najczęściej występujących typów zagrożeń żywności; podstawy zgłaszania powiadomień; postulatu promowania wdrażania systemów zarządzania bezpieczeństwem żywności; postulatów dotyczących niezbędnych kierunków zmian legislacyjnych dotyczących środków

zapewniających trwałość i jakość żywności; oceny bazy danych RASFF; negatywnych następstw ograniczeń dostępu do systemu RASFF.

Wskazane wnioski, tylko w części korespondują z wymienionym wcześniej celem badań. Potwierdza to jedynie fakt, iż próby zdefiniowania jednoznacznego i zarazem pojemnego celu badań, który byłby swego rodzaju parasolem dla cyklu artykułów naukowych nie zawsze jest zadaniem łatwym.

Wśród artykułów składających się na cykl Kandydat wskazał kolejno następujące pozycje:

- Pigłowski M., 2017, Product categories and hazard categories in the RASFF notifications: dependences between chosen variables. *Quality Assurance and Safety of Crops & Foods*, nr 9 (3), ss. 335-344. DOI: 10.3920/QAS2016.1004. [ISSN 1757-8361, eISSN 1757-837X];
- Pigłowski M., 2018, Heavy Metals in Notifications of Rapid Alert System for Food and Feed. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, nr 15 (2), 385, ss. 1-13. DOI: 10.3390/ijerph15020365. [ISSN 1660-4601];
- Pigłowski M., 2019, Pathogenic and Non-pathogenic Microorganisms in the Rapid Alert System for Food and Feed. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, nr 16 (3), 477, ss. 1-19. DOI: 10.3390/ijerph16030477. [ISSN 1660-4601];
- Pigłowski M., 2019, Comparative analysis of notifications regarding mycotoxins in the Rapid Alert System for Food and Feed (RASFF). *Quality Assurance and Safety of Crops & Foods*, nr 11 (8), ss. 725-735. DOI: 10.3920/QAS2018.1398. [ISSN 1757-8361, eISSN 1757-837X];
- Pigłowski M., 2020, Food hazards on the European Union market: The data analysis of the Rapid Alert System for Food and Feed. *Food Science & Nutrition*, nr 8, ss. 1603-1627. DOI: 10.1002/fsn3.1448. [ISSN 2048-7177];
- Pigłowski M., 2021, The intra-European Union food trade with the relation to the notifications in the Rapid Alert System for Food and Feed. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, nr 18(4), 1623, ss. 1-19. DOI: 10.3390/ijerph18041623. [ISSN 1660-4601].

Kandydat opublikował teksty w trzech czasopismach (wszystkie z listy JCR). Co prawda nie są to czasopisma szczególnie wysoko punktowane ale można uznać, że ich profil odpowiada tematyce publikacji. Należy podkreślić, że w przypadku wszystkich wymienionych tekstów Kandydat jest autorem wyłącznym, co powoduje, że recenzent nie musi – jak do bywa w przypadku publikacji współautorskich – ustalać łącznego udziału Kandydata w powstaniu tychże tekstów. Na podstawie analizy treści publikacji można też – moim zdaniem – bez wątplenia potwierdzić, że wskazany przez Kandydata cykl rzeczywiście cechuje tematyczne powiązanie, co jest spowodowane osadzeniem rozważań, za każdym razem, w systemie RASFF.

Wnikliwa lektura wszystkich wskazanych publikacji prowadzi do następujących wniosków opisujących ich główne cechy:

- Wszystkie teksty mają charakter badawczy i posługują się względnie jednolitą strukturą składającą się z krótkiego przeglądu literatury, omówienia metodyki i źródeł danych, prezentacji wyników badań empirycznych oraz ich dyskusji;

- Kandydat posługuje się – w przekroju całego cyklu – tym samym podejściem badawczym i metodami analizy danych. Jako dominującą metodę badawczą, stosowaną przez Kandydata należy bez wątpienia wymienić analizę skupień;
- Oceniając łącznie bazę literaturową, z której Kandydat skorzystał podczas przygotowania publikacji, należy stwierdzić, że składa się ona z licznych pozycji powiązanych z przedmiotem badań;
- Prezentacji wyników badań empirycznych towarzyszą każdorazowo bardzo liczne ilustracje graficzne ukazujące ustalenia badawcze Kandydata w odniesieniu do wybranych przez Niego i poddanych analizie zmiennych.

Odnosząc się do wartości naukowej omawianego cyklu, można powiedzieć, że:

- Kandydat bardzo szczegółowo analizował wybrane zmienne i zależności, ukazując wyniki badań w odniesieniu do poszczególnych wybranych kategorii, również z uwzględnieniem kontekstu geograficznego.
- Wyniki przeprowadzonych badań mają postać ściśle analityczną i są rezultatem przetworzenia przez Kandydata danych źródłowych zawartych w bazie systemu RASSF.
- Jeśli chodzi o bezpośrednią wartość przedstawionych wyników badań empirycznych to można ją określić w dwóch kategoriach: poznawczych (jako zwiększenie wiedzy i świadomości na temat skali, charakteru a także zależności pomiędzy wybranymi przez Kandydata zmiennymi ujętymi w bazie RASFF), a także diagnostycznych – poprzez nadanie „surowym” danym cech danych poddanych analizie za pomocą metod naukowych, co stanowi podstawę do prowadzenia ocen stanu istniejącego.

Bardzo ważne w ocenie cyklu jest oczywiście stwierdzenie, czy stanowi on znaczny wkład w rozwój dyscypliny, jaką są nauki o zarządzaniu i jakości. Ocenę w tym aspekcie dokonuję, biorąc pod uwagę zarówno standardy prac naukowych we wskazanej dyscyplinie, jej aktualny stan, jak też deklarację Kandydata o wyborze przez Niego orientacji na wniesienie wkładu w ramach praktycznego nurtu nauk o zarządzaniu i jakości.

Prowadzi to do jednoznacznego wniosku, że Kandydat nie wniósł znacznego wkładu w rozwój komponentu teoretycznego dyscypliny. Nie wydaje się również, w przeciwieństwie do tego co twierdzi Kandydat, że oryginalność i nowatorstwo podejścia analitycznego można oprzeć na stwierdzeniu, że takie podejście nie było stosowane wcześniej w systemie RASFF. Już bardziej prawidłowe byłoby stwierdzenie, że Kandydat znalazł dla znanych metod analizy skupień nowe zastosowanie. I tu upatruję jakiegoś wkładu Kandydata w rozwój nauk o zarządzaniu i jakości. Kandydat niewątpliwie wykazał się biegłością w stosowaniu wymienionych metod. Natomiast, nawiązując do roli praktycznego nurtu nauk o zarządzaniu i jakości, należy spytać, czy Kandydat – posługując się metodami naukowymi – przyczynił się do rozwiązania jakiegoś problemu praktycznego. Moim zdaniem – bezpośrednio nie. Natomiast argumentacja Kandydata dotycząca wskazanych przez Niego znaczących beneficjentów przeprowadzonych badań diagnostycznych jest dość przekonująca. Można zatem powiedzieć, że badania Kandydata mogą stanowić podstawę do podejmowania praktycznych decyzji odnoszących się do wzrostu bezpieczeństwa niektórych produktów żywnościowych przez rozmaitych decydentów. Nie ma też przesady w tym, że przynajmniej częściowo wyniki te, mogą mieć zastosowanie zdecydowanie wykraczające poza ramy jednego kraju. Zatem uznaję, że wyniki

badan Kandydata mają wartość aplikacyjną. Szkoda jedynie, że w przedstawionych tekstach tylko nieznaczna część jest poświęcona rekomendacjom.

Aktywność Kandydata w zakresie istotnej aktywności naukowej realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji badawczej, szczególnie zagranicznej

Przepisy wskazanej na początku niniejszej recenzji Ustawy jako jedno z obligatoryjnych kryteriów oceny osiągnięć kandydata do uzyskania stopnia naukowego doktora habilitowanego zawierają konieczność wykazania się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni naukowej, instytucji badawczej, szczególnie zagranicznej. Kandydat niewątpliwie wykazał się aktywnością naukową w rodzimym Uniwersytecie Morskim w Gdyni.

Jako aktywność dodatkową, wyżej wymienioną Kandydat kwalifikuje wykonanie 33 recenzji dla zagranicznych czasopism wchodzących w skład 3 koncernów wydawniczych. W zaliczeniu tego typu aktywności jako istotnej i realizowanej w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej widzę następujące problemy:

- po pierwsze – chociaż liczba wykonanych recenzji jest bez wątpienia duża, to jednak charakter aktywności Kandydata był jednorodny, odnosił się wyłącznie do krytycznej oceny pracy innych badaczy i w związku z tym – moim zdaniem – trudno go uznać za istotny;
- po drugie – mam poważne i uzasadnione wątpliwości, czy koncerny wydawnicze, takie jakie wymienia Kandydat, można uznać za instytucje naukowe, bo uczelniami na pewno nie są. Przez instytucje naukowe rozumiemy podmioty prowadzące w sposób ciągły badania naukowe. I właśnie w odniesieniu do tej podstawowej działalności powinna się odwoływać aktywność Kandydata. Wskazane podmioty nie prowadzą tak rozumianych badań naukowych, raczej organizują procesy wydawania publikacji naukowych.

Pomijam już fakt, iż znaczna część tej aktywności recenzyjnej ma miejsce w odniesieniu do MDPI, które jest instytucją słynącą z rozwoju tzw. drapieżnych czasopism, w których standardy naukowe i etyczne są traktowane powszechnie jako wątpliwe. Z tego faktu nie czynię jednak zarzutu wobec Kandydata.

Dziwić może natomiast, iż – omawiając swój dorobek w tym obszarze – Kandydat nie wskazał żadnej współpracy z zagranicznymi badaczami, czy też żadnych staży zagranicznych albo nawet krótkookresowych wyjazdów naukowych, zorientowanych na umiędzynarodowienie swoich badań i kariery akademickiej. Jest to szczególnie zaskakujące ze względu na dużą podaż różnego rodzaju możliwości finansowania takiej aktywności. Co więcej – takich form Kandydat nie wykazał nawet wobec ośrodków krajowych.

4. Inne, wybrane elementy dorobku Kandydata

Kandydat, w przygotowanej przez siebie dokumentacji podaje również inne osiągnięcia, które opisuje w takich charakterystycznych dla pracowników naukowo-badawczych sferach, jak: działalność dydaktyczna, działalność organizacyjna, a także działalność popularyzująca naukę.

Trzeba przyznać, że Kandydat wymienił liczne i różnorodne przejawy swojej aktywności i zaangażowania na rzecz macierzystej uczelni.

5. Konkluzja recenzji

Rozpoczynając przedstawienie konkluzji, powołam się na przepisy art. 219.1 Ustawy określające wymagania odnoszące się do osoby, której można nadać stopień doktora habilitowanego.

Zgodnie z dosłownym brzmieniem wskazanego artykułu stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- posiada stopień doktora;
- posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:
 - a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopismach naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Z treści przytoczonych przepisów wynika zatem, że formalnie obowiązujące kryteria oceny kandydatów do stopnia doktora habilitowanego są mocno selektywne i nie dotyczą całokształtu dorobku.

Powołując się na zawarte we wcześniejszych częściach recenzji opinie na temat dorobku kandydata stwierdzam, że:

- Kandydat posiada stopień doktora.
- Kandydat, pomimo wskazanych ograniczeń, szczególnie w postaci braku aspiracji odnoszących się do teorii nauk o zarządzaniu i jakości, wniósł znaczny wkład w rozwój tej dyscypliny. Wkład ten ma miejsce w odniesieniu do doniosłego problemu praktycznego, jakim jest zapewnienie bezpieczeństwa produktów żywnościowych.
- Kandydat nie spełnił kryterium wykazania się istotną aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni lub instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej. Wskazana przez Kandydata aktywność recenzyjna nie spełnia wymagania omawianego kryterium z uwagi na niemożność jej uznania za istotną a

także z uwagi na jej osadzenie. Wskazane organizacje wydające czasopisma naukowe trudno traktować jako uczelnie lub instytucje naukowe.

Powyższy akapit umieszczam w treści recenzji z ogromnym żalem, ponieważ uważam, że spośród kryteriów obowiązujących w ocenie dorobku to ostatnie było najłatwiejsze do spełnienia. Niestety w konkluzji recenzji nie można pominąć żadnego z wymienionych kryteriów, ponieważ muszą być one zrealizowane łącznie. Fakt, że Kandydat w okresie po obronie doktoratu, czyli pomiędzy rokiem 2005 a 2021, kiedy złożono wniosek, nie zdołał wykazać się istotną aktywnością naukową w uczelni bądź instytucji naukowej innej niż Uniwersytet Morski w Gdyni, trudno zrozumieć.

W związku z powyższym, z przykrością, nie popieram wniosku o nadanie Panu dr-owi inż. Marcinowi Janowi Pięglowskiemu stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości.

Kraków, 22 czerwca 2022 r.